

В България беше завършил медицина и отиде в Париж да специализира гинекология. Този негов приятел му казал, че заминава за Венецуела и го поканил да отиде с него.

- Защо не следваш... Там с търговия ще прокопсаш повече...

Нерисуваната му от неговия приятел перспектива го увлекла и без да ни предупреди, заминава за Венецуела. Там намира работа в американската фирма Крейслер, която го праща в Маракайбо^а, главно пристанище на Венецуела. Фирмата се занимавала с производство на хладилни инсталации, които там намирали голям пласмент, тъй като температурата на въздуха почти през всичкото време е средно към четаредесет градуса. Бързо се справя с възложената му работа и остава във фирмата около три години.

Във Венецуела Добри попада на двама унгарци братя, Месарош, които дълги години живели в София като представители на американска филмова къща. Единият от тях бил женен за българка, за сестрето на оперната певица Евгения Попова. След Девети септември напуснали България и отишли във Венецуела. В Маракайбо единият от братята станал търговски представител, а другият отворил кинотеатър. Печелили добре и имали собствена вила с хубав парк. Станали членове на чуждестранен клуб, който разполагал с разкошен ирморийн басейн и хубав бар. По предложение на братята Месарош, Добри се настанил да живее у тях.

През това време Добри се запознал и сприятелил със собствениците на една известна фирма, Пардо & Со, основана от преди сто и петдесет години. Напуснал Маракайбо и отишъл в Каракас, столицата на Венецуела, където си основал собствена фирма и взел представителството на уиски от Англия. Започнал да внесе и разпродава уиски. Търговията била доходна. Имал възможност да развива работата и да си осигури добро състояние като самостоятелен търговец. Търговията с уиски продължила две-три години, когато били наложени високи мита на внесените от чужбина напитки. Видял се принуден